

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/,

amely a mostani megjelenésének is gazdája, s működteti a **Civil Panaszügyi Szolgálatot**. Az ehhez
érkezett lakossági, egyéni-közösségi jelzések, észrevételek, közérdekű bejelentések, panaszok, pozitív, vagy
negatív történetek, vélemények, meg konstruktív javaslatok és kérdések, illetve az ebbéli

[reagálások](#) **NYÍLT FÓRUMA** e

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁG.

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. IV. em. 26.

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Főszerkesztő: **VELKEI ÁRPÁD**, aki

48 éve tagja a Magyar néprajzi Társaságnak,

39 éve pedig a Magyar Újságírók Országos Szövetségének /MÚOSZ/.

Országos elnöke az idén 20. éves civil érdekvédelmi szervezetnek, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉGNEK /FÜNÉSZ/,

vezetője az országos Civil Panaszügyi Szolgálatnak.

Alapítója a Civil Parlamentnek és a Társadalmi Érdekegyeztető Tanácsnak /TÉT/.

12 éven át volt bírósági népi ülnök.

Tájékoztatási feladataink teljesítése során igyekszünk mindig
az igazat mondani, nem csak a valódit!

Terveink szerint, a feldolgozandó és közlendő esetek, információk zömét nem a mindenkori hatalom, a
különbféle intézmények, a politikai erők, a tőke, meg a médiumok rutinos levélírói, betelefonálói szűkösen
behatárolható világából, illetve a „fecsegő felszín” köreiből, hanem a többségi „mélyből”, vagyis a
rendszerváltozás vesztes millióinak soraiból szerezjük!

Hogy a társadalmi és gazdasági történésekről, tendenciákról — ezen belül pedig az eredményekről és hibákról
— első kézbéli tényanyagaink, úgymond dokumentumaink legyenek, kérjük olvasóinkat:

ÍRJÁK, SZERKESSZÉK VELÜNK EGYÜTT e sajtókiadványt, a **nép újságját!**

FELDARABOLVA, SZÉTFORGÁCSOLVA...

Elérhetetlenek, befolyásolhatatlanok a kisközösségek gazdasági szervezetei?

Egyféle visszatekintéssel kell kezdeni e sorokat, mégpedig a 70 esztendősnél idősebb emberek segítsége révén, akik jelentős része eléggé pontosan emlékszik a személyes benyomásaira, ezért tudja, tanúsítja hitelesen, hogy a **szocializmus** évtizedeiben egyáltalán nem voltak úgymond tömegesen felelősségre vonva, bíróság elé állítva, elítélve a termelőszövetkezeti vezetők, a mezőgazdasági és ipari nagyüzemek igazgatói, a tanácselnökök, vagy éppen a különféle hatóságok és intézmények nagyfőnökei. És hogy miért nem? Hát döntően azért, mert a **központilag tervezett, irányított és ellenőrzött pártállami rendszertől teljességgel idegen volt a menetrendszerű csalás, lopás, hamisítás, hivatali visszaélés, öntörvényűség, gátlástalan hazudozás, meg a korrupció**.

Azt pedig a ma még, vagy már aktív korúak igazolhatják, hogy a **rendszerváltozás** következményeként ránk tört **liberalizmus**, illetve **kapitalizmus** eléggé tág teret engedett és enged jelenleg is a **spekulációknak, a szabályok egyedi értelmezésének, a hivatali visszaéléseknek, az egyén és a közösség rovására történő gátlástalanságoknak**, ezáltal lényegében zöld utat adva a **magán célú haszonszerzés érdekébeni pénzvadászat szinte mindenféle eszközeinek, módszereinek**. Mindezekből pedig óhatatlanul következik: **szinte folyamatosak mostanság a gazdasági rendellenességek, hibák, lebukások, a bűncselekmény tárgyú igazságszolgáltatási eljárások és ítéletek**.

Pedig a 90-es évek elején, amikor a gazdaságunkat és társadalmunkat egy új értékrendre, az állam-központúságot felváltó **piaci működés** filozófiájára és gyakorlatára állítottuk, már egyértelműen figyelmeztetett bennünket a régóta **kapitalista** rendszert működtető Olaszország egyik gazdaság- és társadalom kutatója, **Giovanni Sartori**, akinek e sorai a MAGYAR TUDOMÁNY c. lap 1992. szeptemberi számában jelentek meg:

Jóllehet a demokráciában a magángazdaság tekintendő igazán legitimnek, végül is egyik tulajdonforma sem abszolutizálható. Mindkettőnek meg vannak a maga sajátos hátrányai, bajai, működési zavarai. Legcélszerűbb lenne a kérdést úgy felfogni, hogy a **magángazdaság alternatívája javíthatja az állami, illetve köztulajdoni szféra rossz irányú elhajlásait, s megfordítva, az állam kiegyensúlyozhatja a magángazdaság hiányosságait és hibás irányait**.

Sajnos, a rendszerváltást kitaláló és vezérlő politikai tényezők sem a **jobb oldal mérsékelt, illetve radikális szárnyán**, sem a **felhígult baloldal különféle formációiban** nem figyeltek e fontos és roppant praktikus közlésre. Minek következtében feltartóztatatlanul megindult a **privatizálás, az ipar és a mezőgazdaság bázisainak felszámolása** — nyomában legalább másfél-kétmillió ember munkahelyének a megszüntetésével —, **a külföldi tulajdonosi körök kiterjedésének, no és az emberek hatalmas tömegének a magán-, vagy társas-vállalkozásokba történő**

belehajszolása. A nagy számban létrejött részvénytársaságok, korlátozott felelősségi társaságok, valamint a betéti társaságok jelezte rengeteg változás csakhamar elvezetett a népesség kis csoportjának féktelen meggazdagodásához, meg a többség elszegényedéséhez. Az emberek e helyzetükben csak a négyévenkénti szavazáson hozhattak-hoztak döntéseket az ország irányításában részt vevő politikai szervezetekről, amelyek soraiból eltávolították a rendszerváltó Magyar Demokrata Fórumot, a Független Kisgazda Pártot és a Szabad Demokraták Szövetségét, de a 90-es évek elején szárba szökkenett Magyar Igazság és Élet Pártját is. _

A **termelői-szolgáltatói** struktúrájában **feldarabolt** és a **népesség életkörülményei vonatkozásában szétforgácsolt** országunkban, ahol ez idő szerint új erők — a Jobbik Magyarországért Mozgalom és a Lehet Más a Politika — is próbálgatják szárnyaik megerősítését, eléggé súlyos következményű a külföldről begyűrűzött, ám bizonyos hazai csoportérdekeltségek által is generált gazdasági válság, amelyet a többnyire külföldi tulajdonú pénzintézetek túlságosan intenzív nyereségorientáltságai csak fokozhattak. Szóval bőségesek ez idő szerint a bajaink, gondjaink, s ezek ijesztő bizonyosságai, hogy továbbra is **100 ezrek vannak munka nélkül**, a családok ezrei küszködnek a közüzemi díjaik kifizetésével, banki kölcsöneik rendezésével, s milliók élnek a létminimum határán, vagy jóval alatta. Mindezekre pedig csak ráadás a **tízezer milliárdokban mérhető államadósság**.

Bár a kétharmados támogatottságú **FIDESZ-KDNP** hatalom immáron másfél esztendeje törekszik arra, hogy sok-sok új törvény és kormányrendelet megalkotásával, illetve a régebbiek egy részének korszerűsítésével kedvező fordulatot hozzon a országunk fejlődésében, s az általános megélhetést könnyebbé teendően, ám az ilyen **jobbítások még alig, vagy egyáltalán nem érezhetők a lakosság széles köreiből**. Az ebbéli okok egyik hátteréről többi között ezeket mondta az **Országgyűlés** tavaly október 19-ei ülésén tett napirenden kívüli felszólalásában

Orbán Viktor miniszterelnök:

Miért zuhant az ország szabadesésben a válság mélyére? Az tudjuk, hogy nem az emberek tehetnek erről. Ők, ahogy korábban is, becsületesen elvégezték a maguk munkáját. Azt is tudjuk, hogy a baj inkább a politikával és az állammal volt, amelynek feladata közös érdekeink képviselése lenne. Ehelyett az elmúlt években magánérdekek martalékává vált. A magánérdek és a piaci részerdekek kontrollálatlan beengedése az államba katasztrófához vezetett. Minden elsüllyedt a korrupcióban... A közpénzek elfolytak, az ország csőd közeli helyzetbe jutott. Mindannyiunk számára világosan bebizonyosodott, hogy az állam piacosítása egy öngyilkos modell, amely a végén megsemmisíti az állam lényegét: a közérdek képviselését.

A közérdeket csak az állam tudja érvényesíteni. Ebből viszont az is következik, hogy az államnak csak a közérdeket szabad képviselnie. Ehhez erős állam kell. A modern állam kisebb, de erősebb és csak a közérdeket képviseli, semmilyen magánérdeket nem képviselhet. Nekünk az a feltett szándékunk, hogy olyan államot működtetünk, amely minden magyar ember állama, ezért minden magánérdeket kisöprünk az állam működéséből.

Az elmúlt évek gyötrő gondjai, fájdalmas bajai éppen abból adódtak, hogy a magánérdek teljesen behálózta az államot és egyúttal kiszorította a közérdeket. Ennek az lett s következménye, hogy az állam magánérdekeket kezdett finanszírozni, magánvállalkozásokba utalt át hatalmas összegeket az adófizetők pénzéből, közkövetelésekről mondott le, minden ésszerű indok és ellenőrzés nélkül. Hatalmas bürokráciát és átláthatatlan túlszabályozottságot hozott létre, hogy a magánérdekeket elleplezze az emberek elől, hogy ne lássák és ne tudják megkülönböztetni a közérdektől. Ez lett a táptalaja a temérdek visszaélésnek, botránynak, a közvagyon és a közpénzek eltüntetésének.

Bár a **kormányfő** ezen szavaiból kizárólag az derül ki, hogy a **magánérdek** csak akkor okozhat nagy problémát, ha az állami szférával kapcsolódik össze, hozzánk azonban olyan tényesetek is eljutottak, amelyek szerint az **egyéni szervezetszerű, irányítású kis társaságok a szolgáltatásaikat**

igénybe vevő emberek számára is produkálhatnak kellemetlenségeket, sérelmeket. Ezek sorából — a teljesség igénye nélkül — csupán három esetet ismertetünk az alábbiakban:

Csíkokban hull darabjaira az alufólia

Mint köztudott, a háziasszonyok, pontosabban a családok körében igen kedveltek, keresettek a **HEWA** és **FOX** nevű alufólia csomagolópapírok, amelyek darabonkénti ára pár száz forint. Rendszeres használóik általános tapasztalata: a reklámjuknak megfelelően **szag- és ízsemlegesek, higiénikusak, aromazárást biztosítanak, tökéletesen zsír-és hőállóak, illetve frissen-tartók.**

De éppen az illetén „népszerűségük” jelenti azt is, hogy mindegyik ilyen áruval szemben szigorú követelményeket támasztanak a **vásárlók**, akik soraiból csaknem 1 éve érkeznek a **Független Népképviseleti Szövetség /FÜNÉSZ/ Civil Panaszügyi Szolgálatához** többkevesebb gyakorisággal **negatív tartalmú** beszámolókat a fóliák milyenségére vonatkozóan. A kifogások lényege:

Olykor nagyon nehéz, sőt, esetenként csaknem lehetetlen a fóliákat leszedni a hengeres tartóiról, mert a néha furcsa elszíneződéses felületek erősen tapadnak egymáshoz, következésképpen esetenként akár százfelé is szakadva, afféle forgácsként hullva darabjaikra, lényegében alkalmatlanok a csomagolásra.

Egyébként néhányan, az illetén sérelmükkel erőteljesebben fellépők, előhozták, hogy ha terméken feltüntetett „Megbízható minőség” jelzés ellenére előfordulhatnak ilyen **anomáliák**, talán megvalósulhat itt a **fogyasztók megtévesztésének** ténye is, amiről a **tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény** szól, egyebek mellett. E vonatkozásban a **8. § 2/b** jogi kitételekre hivatkoztak, miszerint lehetséges, hogy a **fólia felhasználása a szokásostól eltérő feltételek megvalósulását igényli**, amit **elhallgat** az előállító és forgalmazó

Mások pedig faggattak a **lehetséges gyártásbeli okokról**, és a **szavatossági időről**, amelyekre vonatkozóan mi nem adhattunk felvilágosítást, a szükséges információk hiányában, mire azt javasolták nekünk: **bosszúságaikat**, vagy ha úgy teszik, a **közérdekű bejelentéseiket tolmácsoljuk az illetéseknek, akiknek választát tegyük közzé!** És ez utóbbi azt is tartalmazza: **a túlzott tapadás miatt könnyen szétfeszülő fólia kicserélése céljából**, vagy **annak híján az ára visszafizetése végett kifogást tehet-e a vevő az érintett kereskedelmi egységnél?**

Az előzőek értelmében elkészült két és fél oldalnyi beadványunkat tavaly november 4-én továbbítottuk postai úton a címkézéssel gyártóként és forgalmazóként feltüntetett, budapesti központú **Trade '90 Kft.** ügyvezetőjének, igényelve, hogy:

Ellenőriztesse a fóliagyártás technológiai-technikai folyamatait, annak betartását, az észlelt hiba okát, s arról, illetve megszüntetéséről és az eladott árú rendeltetésszerű használatának minden tudnivalójáról, a reklamáció lehetőségéről, meg a szóba hozott törvény betartásáról, levélben informáljon bennünket!

A várt reagálás sajnos, elmaradt! Pedig a címzés pontos volt, hiszen ellenkező esetben a sorainkat visszakézbésítette volna a szolgáltató. Ezek után csak találgathattuk, hogy a nevezett gazdasági szervezet már nem működik az eredeti rendeltetése szerint, esetleg időközben

átalakult stb.

A továbbiakban internetes kutatásba kezdünk, amelynek során kiderült, hogy a szóban forgó háztartási csomagoló termékcsaládok értékesítésével már a **Sarantis Hungary Kft.** foglalkozik, amelynek marketing menedzseréhez idén január 6-án küldtük el a három oldalas levelünket, benne a kézenfekvő kérdésekkel:

1./ A lakossági fogyasztóknak a szóban forgó fóliával kapcsolatos negatív tapasztalatai mögött milyen gyártástechnológiai, vagy tárolási hiba lehet, s az helyrehozható-e, kijavítható-e? Ha igen, mikortól várható?

2./ Ezen árú rendeltetészerű használatának melyek a főbb tudnivalói?

3./ Hol, mikortól és milyen módon lehet reklamálni e fólia termék miatt, s azt kicserélik-e ilyenkor, vagy kérésre az árát kaphatja vissza a vevő?

Soraink végén közöltük:

A **Civil Panaszügyi Szolgálat**-unk **NYILT FÓRUM**-át jelentő **világhálós népújságunk** természetesen igyekszik eleget tenni az **ügyfelek-olvasók** kívánalmainak, s mindezt az idén januártól hatályos, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól rendelkező **2010. évi CIV. törvény** alapján.

Ez utóbbinak **III. fejezete a sajtó szabadságáról** szólva hangsúlyozza, hogy az illetékesek, közöttük a gazdasági társaságok a közérdekű adatok nyilvánosságáról, illetve az információs szabadságról szóló jogszabályok keretei között, a szükséges felvilágosításoknak és adatoknak a rendelkezésre bocsátásával kötelesek elősegíteni a médiatartalom-szolgáltató tájékoztatási feladatának elvégzését.

A **IV. fejezet a közönség jogairól** mondja: mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, országos... közélet ügyeiről.

* Az meg ismert tény, hogy a **közélet**-nek része a **mindennapi élet**, ahová a **gyártás-forgalmazás-kereskedés**, meg a **vásárlás** is hozzátartozik.

A **VI. fejezet a sajtó kötelezettségeit** ekképpen definiálja: a médiatartalom-szolgáltatók összességének feladata a hiteles, pontos, tényszerű, tárgyilagos, kiegyensúlyozott tájékoztatás.

A várt reagálás sajnos, megint elmaradt!

Pedig a címzés pontos volt, hiszen ellenkező esetben a sorainkat visszakézbésítette volna a szolgáltató. Ezek után tovább találgathattuk: vajon e másik gazdasági szervezet is működési zavarokkal küszködhet, s ezért némult meg?

E bizonytalanság döbbenetes csendjét mostanában ismét megtörték a hozzánk befutó **háziasszonyi sérelmek**, ezúttal megint a **FOX** csomagolóanyagra vonatkozóan, amely alkalmanként — hasonlóan terméktársához, a **HEWA**-hoz — **csík szerűen szakad, reped, a felületek az egymáshoz való túlságosan erős tapadásuk miatt nem téphetők le a henger szélességében, miáltal darabjaira hull a fólia, így az használhatatlan.**

Újra átnéztük a **Sarantis Hungary Kft.** internetes közléseit, s azok sorában egyebek mellett ez olvasható:

A konyhai teendőkben nyújtanak sokoldalú segítséget a **FINO**, **HEWA** és **FOX** háztartási csomagoló termékcsaládok. A Sarantis elkíséri Önt a mindennapokban, megoldásokat kínálva minden korosztály számára, az élet különböző helyzeteiben.

Mindezekről értesülve, az volt ügyfeleink véleménye: **A sokoldalú segítséget, valamint a megoldások kínálatát nem elegendő reklámozni, hanem azt ténylegesen kell megvalósítania minden darab árúja révén az érintett gazdasági társaságnak, mert ennek híján akár megtévesztésnek is minősülhet az ilyen közlése.**

Bár az ügyfelek-olvasók felvetették a **Nemzeti fogyasztóvédelmi Hatóság**, illetve a **Gazdasági Versenyhivatal** tárgybeli vizsgálatának szükségességét, mi azonban megtudtuk a világhálós információból a cég új menedzserének nevét, ezért továbbítottuk legfrissebb levelünket részére, ez év szeptember 2-án, a megadott, Budapest, XI. ker. Temesvár u. 19-21. címre, s kértük a mielőbbi a felvetett kérdésekre teljes körű, érdemi tartalmú postai tájékoztatását, hogy annak alapján mi is informálhassunk a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** elektronikus hasábjain!

A címzett továbbra is hallgat! Tanúsítva ebbéli hozzáállásával: az egyéni érdekeltségű gyártót, forgalmazót egyáltalán nem érdekli a terméke minőségére vonatkozó lakossági panasz, következésképpen a **fogyasztói érdekvédelemről**, illetve a **tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról szóló törvényekben** előírt vonatkozó kötelezettségek betartása sem! Csakhogy magától értetődő itt egy kérdés: **Egy jogállamban meddig engedhető meg a nem jogkövető magatartás gyakorlása?**

Mi lehet a kristálycukor 'Monarchia' névre keresztelése mögött?

A hazai cukorpiacon egy ideje kapható az a kristálycukor, amelynek nylon tasakján koronás rajz van, s alatta nagyméretű betűvel a termék neve: **Monarchia**. Sokan egy rossz emlékű múlt kódolt üzenetét vélik felfedezni ebben a szóban, azon koronás időszakot, amelyben tombolt a munkanélküliség, a létbizonytalanság, sőt, a nyomor.

Jó néhányan, utána nézve a szóban forgó éveknél, a megtalált dokumentumok sorában áttekintették a **Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézete** által az 1960-as években kiadott könyvet, amelynek információit így tolmácsolták a **Civil Ügyfélszolgálat**-unkhoz eljuttatott közlésükben:

1918 derekán a hátszág is a nélkülözés és a türelem végső határához érkezett. Ausztriában valóságos éhínség pusztított. Magyarországon csak a fejadagok állandó csökkentésével, megújuló rekvirálásokkal tudták hónapról hónapra a legszükségesebb táplálékot biztosítani. Sok elsőrendű közszükségleti cikket jegyre már nem lehetett kapni. A vásárcsarnoki élelmiszerárak 1914 és 1918 júliusa között öt és félszeresére, a zugpiacon tíz-húszszorosára nőttek. Hivatalos statisztikai felmérés szerint a szakmunkások reálkeresete a háború előtti 53, a napszámosoké 46, a tisztviselőké 33 százalékára csökkent. E kissé szépített adatok nem tükrözik a teljes valóságot: a kora hajnaltól sort-álló, fáradt asszonyokat, féllábú-félkarú rokkantakat, sápadt arcú, vézna gyerekeket. Az üres boltok előtt, a hajszás üzemekben, az aratásra váró földeken és a temetőben megérett a harag vetése:

Mi lesz, ha egyszer szikrát vet a szalma?

És fellángol e táj, e néma, lomha?

Ha megutálva száz here pimaszt már,

Vihar aratva zendül a magyar nyár? — írta ekkoriban **Juhász Gyula**.

A dualista **Monarchia** amely Habsburg-birodalom több évtizedes mély válságának terméke és időleges megoldási formája volt, az 1910-es évek végére már az általános fejlődés tendenciáinak

akadályává vált, az uralkodó osztályának minden változástól irtózó konzervativizmusa, meg a közép-rétegeket megragadó, s az elnyomottak tömegeibe is behatoló nacionalizmusa által, minek következtében például gátat vetett a különféle népek nemzeti egyesülésének, s eltorlaszolta a magyar nép felszabadulását is. Összeomlása és felbomlása tehát az akkor viszonyok között történelmi szükségszerűség volt.

Mindezekre tekintettel azt jelezték ügyfeleink: egyáltalán nem tartják szerencsésnek, hogy a szóban forgó [kristálycukorral próbálnak egyesek emlékeztetni a viszontagságos időkre, vagy illetően szándékozzák azt átfesteni, kissé megédesíteni!](#) De hát miért adhatta az ipar és kereskedelem is politizálásra a fejét? Talán e szokatlan titulussal akarnak az árúnak keresletet biztosítani, vagy éppen e fontos ízesítőnek is már rendeltetése, hogy a királyi múltunk iránt nosztalgiát ébresszen?

Ez ügyben szintén levélben fordultunk idén július 15-én a termék forgalmazójához, a 9081 Győrújbarát, Veres P. u, 160. szám alatt található **IngaRest Kft.** ügyvezető igazgatójához, kérve: derítse ki a szóban forgó rajzbeli és elnevezési rejtélyt, akár a gyártót is felkeresve, s a vonatkozó tudnivalókat írásban közölje velünk, hogy azok közérdeklődésre igényt tartó lényegéről tájékoztathassunk a **világhálós népűjságunkban**,

E várt reagálás máig nem érkezett meg! Ezek után megint itt az elkerülhetetlen kérdés: egy jogállamban miképpen teheti meg bármelyik árú forgalmazója, hogy nem kommunikál a fogyasztói észrevételekre, közérdekű bejelentésekre?

Hogyan készül a hátizsák?

Azzal kell indítanunk, a televíziós és videós programok jóvoltából manapság szinte a legkisebb gyermekek is virtuális ismeretekhez juthatnak a különféle mesefigurákra, vagy az állatokra vonatkozóan. Ha ezek sorában nagyon megkedvelnek szimpatikus magatartásokat, viselkedési formákat, bizony érthető, hogy a megszemélyesítőinek — rajzolt, festett, vagy éppen fényképezett — figuráival minél gyakrabban szeretnének találkozni, akár az iskolás holmijukon is. Amennyiben az illetően igényekre odafigyel az ipar és a kereskedelem, akkor bizony e téren már működhet a kereslet-kínálat piaci törvénye. És ez így is van mostanság...

Ezek példája idén nyáron tetten érhető volt a szaküzletekben, ahol nagy forgalomra került sor az őszi iskolakezdéshez szükséges tanszerek és más árúk, például a táskák vására során. Utóbbiak között volt újszerű, színes formációként az általános iskola első osztályaiba kerülőknek is szánt **ergonómiai**, vagy leegyszerűsített magyarsággal szólva, a gerincbarát, tehát a használati célszerűséghez igazított **hátizsák**, amely elülső részén a **sörényes, hegyezett fülű szürke lovat** ábrázolva hívta fel magára a figyelmet.

Mint megtudtuk a kereskedőktől, e **tetszetős termék iránt fokozott volt az érdeklődés, a kereslet**, bár az ára nem volt alacsony, hiszen még kedvezményesen is csaknem **14 000 Ft**-ba került.

Persze eme originál csomagolású termék is alapos fókuszálás alá került odahaza, amikor is kiderítette az egyik kecskeméti nagymama, hogy az első osztályba kerülő unokája részére

vásárolt terméknek komoly hibája van, merthogy a [táska legnagyobb zsebének zipzára nem funkcionált](#).

A soron következő napi reklamáció annak rendje-módja szerint lezajlott, s a vásárló másodszor már hibátlan termékhez jutott hozzá. E történet tehát lényegében zökkenők nélkül véget ért, de ügyfelünk arra kért bennünket, tudakoljuk meg a gyártótól-forgalmazótól:

[Az elkészült hátizsákokat ellenőrzik-e rendszeresen és tüzetesen a becsomagolás előtt? Mindegyik darabra kiterjed-e a vizsgálatuk, vagy csak szűrő próba-szerű az egész művelet? Ha hibát találnak, miképpen gondoskodnak róla, hogy kijavításra kerüljön, illetve máskor ne ismétlődjön meg?](#)

No, és az ügyvel kapcsolatban az egyéb dolgokat is fontos tisztázni:

[Mi a teendő, ha a normális és kímélt használat ellenére pár héten, vagy pár hónapon belül elromlik a hátizsák cipzára, kilazul annak zsebe, vagy elszakad a vállpántja? Meddig vállal felelősséget a terméke minőségéért a gyártó, forgalmazó, s ilyenkor mi a vásárló dolga? Mindezekről előre kitől kaphat, vagy kitől kell és milyen módon /szóban, vagy írásban/ kapnia tájékoztatást?](#)

Természetesen e fogyasztói ügyben is levélben fordultunk a forgalmazóhoz, az [1113 Budapest, XI. ker. Csetneki utca 13/a. szám](#) alatt található **Ars Una Studio**-hoz, s az idei július 12-ei keltezésű sorainkban kértük a vezetőt: [feleljen írásban a feltett közérdekű kérdésekre!](#)

Sajnos, e helyről sem méltattak bennünket a válaszra!

Iménti tapasztalataink arra a felismerésre készítetnek bennünket: [ha a magánérdek úgymond rátenyerel a döntéshozókra, például haszonszerzés céljából, akkor az államnak okoz kárt, ha azonban a szűkös érdekeltséget szolgáló magántulajdonosi termelő-szolgáltató cégek hagyják figyelmen kívül a tevékenységükre vonatkozó panaszokat, kérelmeket, akkor a fogyasztó állampolgárokat sértik meg! És az elérhetetlen, meg ez által befolyásolhatatlan kisközösségi termelő-értékesítő szervezetek pedig csak nehezíthetik, ronthatják a gazdaságában feldarabolt és társadalmában szétforgácsolt ország esélyét a mélyből való kiláboláshoz!](#)

Egyébként a kommunikációk elmaradásainak fő oka az lehet, hogy [az állampolgárok törvényes érdekeinek védelmében, nincs megfelelően és egységesen kidolgozott szabály a közérdekű bejelentések, panaszok és javaslatok kötelező ügyintézésére.](#)

Mint azt már ez egyik korábbi cikkünkben említettük, a [szocializmus Alkotmánya 68. §-ának \(2\) pontja](#) világosan leszögezte: [Az állampolgárok az állami és társadalmi szervezeteknek közérdekű javaslatot tehetnek. Ezeket érdemben kell elbírálni.](#)

Ezen ügyben először az [államigazgatási eljárásról szóló 1957. évi IV. törvény](#) tartalmazott részletesebb eljárási teendőket, majd szinte teljességgel az [1977. év I. törvény](#) és a

végrehajtásáról szóló **11/1977. /III. 30./ MT rendelet**. Ez utóbbi szabályozás addig volt érvényben, amíg életbe nem lépett az **európai uniós csatlakozással összefüggő törvényi módosításokról** rendelkező **2004. évi XXIX. törvény**, amely eléggé leegyszerűsítően és a korábbi gyakorlathoz viszonyítva, korlátozott módon taglalja az e tárgyú ügyintézés követelményeit. Erre aztán csak úgymond ráadás a rendszerváltozáskor módosított **1949. évi XX. törvény**, vagyis a jelenleg is hatályos **Alkotmány 64. §-a**, amely a **kérelem és panasz betérjesztése esetén** már nem írja elő az érdemi elbírálást, ügyintézését.

Nos, mindezek szellemében egyáltalán nem kell csodálkoznunk azon, hogy **az állampolgárok nemtetszéseivel, vagy javaslataival esetenként miért foglalkoznak közönyösen, illetve azokkal esetenként miért nem foglalkoznak egyáltalán az érintettek szervezetek!** E téren **sürgős változtatásra van szükség!**
Ami állami feladat!

2011. október 6.

Velkei Árpád
főszerkesztő

Írja, kérdezze, szerkessze, olvassa

a rendszerváltozás veszteséinek készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG -ot !

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levél cím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
